THE SHEPHERD OF ISRAEL

VOL. XVIII No. 11-12 JOSEPH HOFFMAN COHN, Editor of English Department JULY-AUGUST, 1936

AN OPEN LETTER TO A RABBI

By Rev. L. Abramovitch

(We purposely omit the name of the Rabbi to whom this letter was written, as we do not wish to embarrass him.)

PART II

Continued from June, 1936

3. You say: "This noble Haphtora . . . illustrates what it meant by righteousness, viz: Cease to do evil; learn to do well, etc. (Isa 1:16-17, 27). These conditions for the redemption of the returning penitent are quite different from what is taught by Christianity, which insists on the belief that a certain personality had His blood shed to redeem believers from their trespasses". Here let me remind you that you are guilty of the very thing of which you accuse others, viz:- to quote an isolated passage of Scriptures and to form a dogma on it.

FILTHY RAGS

The Word of God says (Lev. 19:2), "Ye shall be holy; for I the Lord your God am holy". How could man be holy? The Prophet Isaiah declared (Isa. 64:6): "We (including himself) are all as an unclean thing, and all our righteousnesses are as filthy rags". The Prophet Jeremiah affirms (Jer. 17:9): "The heart is deceitful above all things, and desperately wicked". Solomon says (I Kings 8:46): "There is no man that sinneth not" And Moses says (Deut. 6:25): "It shall be our righteousness if we observe to do all these commandments before Jehovah our God, as He has commanded us". But you are preaching to your people that they could be righteous by the mere fact of ceasing from evil and to do well; which is an utter and absolute impossibility for any man unaided by a spiritual re-creation: for 'All have sinned and come short of the glory of God", in so far as His holy law demands from us that we should be holy. Besides, as the noble incentive to cease from evil and to do well must spring from the heart, man is foredoomed to failure; because "the thoughts of man's heart are evil continually".

NO ONE PERFECT

(Gen. 6:5). Even if we tried our best we could not be holy before God; for "He putteth no trust in His saints: yea the heavens are not clean in His sight", "yea, the stars are not pure in His sight" (Job. 15:15; 25:5). How then can man be justified before God? Not in his own strength, my dear Rabbi, nor by his own efforts. The Psalmist (143:2) prays, "Enter not into judgment with Thy servant; for in thy sight shall no man living be justified". What then did the Prophet mean when he said, "Zion shall be redeemed with judgment; and her returned ones with righteousness? (Isa. 1:27). Just this: He was exhorting them to obey God's command through Moses and to earnestly repent and **confess** their sins before offering the sacrifices as divinely ordained in Leviticus 4:4, 15, 24, 29; 5:5; 16:6, 21; Numbers 5:7, etc.

Rabbi B'Chai, on Lev. 4:3, "According to the guilt or sins of the people", says: "According to the manner of the people. . and to exhort them to repentence". And on Lev. 5:5, he says: "Our Rabbis of blessed memory taught that there must be **confession** for every sin", before the sacrifice is killed. See also RAMBAM on Lev. 5:5, and Num. 5:7. See Prov. 28:13.

But besides exhorting his contemporaries to earnest repentance and faithful obedience to God's commands which they received through Moses, the Prophet, probably without knowing it, prophesied in the word of Isaiah 1:24-26 about the future of God's people, and that of Zion. For Jehovah of Hosts says that He would restore Israel **after** He would "Purge away thy dross and take away all thy tin", which means the human sinful admixtures - the laws and precepts which man has invented; the prophet puts it more definitely in Isaiah 29:13, "Wherefore the Lord said, Forasmuch as this people draw near me with their mouth, and with fheir lips do honour me, but have removed their heart far from me, and their fear toward me is taught by the precept of men". After He shall have made a thorough cleaning (See Ezek. 20:33-38; Zeph. 3:11-13). He will "Restore thy judges as at first and thy counsellors as at the beginning: afterwards thou shalt be called, The City of Righteousness, The Faithful City".

THE BRANCH OF RIGHTEOUSNESS

The parellel passage is in Jeremiah 33: 15-16. "In those days, and in that time, I shall cause to spring up unto David a BRANCH of RIGHTEOUSNESS, and HE SHALL DO JUDGMENT AND RIGHTEOUSNESS in the earth. In those days shall Judah be saved and Jerusalem shall dwell in safety, and this is how He shall call her, Jehovah Tzidkenu", i.e., the Lord our Righteousness. Both these prophetic statements are God's gracious promises to Israel to come to pass in the days of the Messsiah. This is the general opinion of orthodox Judaism. One authoritative Rabbinic statement must here suffice. On the words of Isa. 1:26, "I will restore thy judges", R'Dak says: "This will be in the days of Messiah, when all the wicked shall be destroyed, as in verse 25, and the remnant of Israel shall not act wickedly, and neither shall a deceitful tongue be found in their mouth." Zeph. 3:13. It is then that "Zion shall be redeemed with judgment and her returned ones with righteousness", i.e.; with God's own righteousness conferred upon the remnant of Israel (Isa 1:27), the "Returned ones", through the Messiah our Righteousness, according to Isa. 53. (the whole chapter).

(To be continued)

GOOD NEWS FROM PALESTINE

Something startling is happening in Palestine. A book recently published in London, entitled "The New Declaring of the Law", contains this statement in the Foreward:-

> "It is reported on good authority that a Rabbi in Palestine on being asked whether the Jews were reading the New Testame t gave the following reply: 'There are mo. Jews reading the New Testament today than there are Christians'."

If this Rabbi is correct, then there is certainly food for thought here for every thinkging Jew in America. Have you read the New Testament? If not, why not? In spite of all the popular best sellers of the day, the New Testament and the Person of the Lord Jesus Christ are the most talked about and the most written about subjects in all of the world's history and literature. Can you afford to be an ignoramus with regard to a book and a Person concerning which the whole world is so much agitated? A twenty-five cent coin or twenty-five cents in stamps will bring to you this precious book, in any language that you will wish, English, Hebrew or Yiddish. Just address The Shepherd of Israel, 27 Throop Avenue, Brooklyn, New York.

40 CTS. WORTH FOR 25 CTS.

Send us 25c. in coin or Stamps and we will mail you a 40c. New Testament in Hebrew, Yiddish or English.

Address:

THE SHEPHERD OF ISRAEL

27 Throop Ave., Brooklyn, N. Y.

Published Monthly, except bi-monthly during July and August by the American Board of Mission to the Jews, 27 Throop Ave. Brooklyn, N. Y.

"GOD DEVISES MEANS"

By Dr CHAS. L. FEINBERG

For we must needs die, and are as water spilt on the ground, which cannot be gathered up again; neither doth God respect any person: yet doth he devise means, that his banished be not expelled from him. II Sam. 14:14.

To devise means is to formulate or outline plans and methods. Probably never before in the history of the world has there been heard more about devising means than we hear to-day. Our national government, by all manner of projects and appropriations, is aiming to devise means whereby the present distressed conditions of our country may be bettered. The countries of Europe are desperately attempting to formulate plans whereby all of Europe, and perhaps the world, may not become entangled in another frightful and wholesale slaughter of men and nations. The daily newspapers of every city are always carrying notices in their personal columns of mothers and other relatives devising means to have their loved ones restored to them.

ABSALOM KILLS AMNON

It is in this last connection that we have the above record in the Second Book of Samuel of an event in the life of David. Because of a very hideeous sin that David had committed, God had said to him through the prophet Nathan: "Now therefore the sword shall never depart from thy house, because thou has despised me." These words were speedily fulfilled ,for not long after this Absalom, the son of David, killed Amnon his brother. After he had committed this crime, Absalom fled to Geshur where he remained for three years.

THE WOMAN FROM TEKOAH

About this time Joab, the captain of David's army, noticed that David's heart was longing for the return of Absalom, so he thought of a plan to bring the king to a definite decision on the matter. He sent to Tekoah, about twelve miles south of Jerusalem, for a wise woman whom he instructed to act as a mourner, and to bring her case before the king. When the woman gained entrance to the king, she told the king that she was a widow whose two sons had been striving in the field when one killed the other. Her relatives, then, demanded that she deliver her surviving son to them that they might slay him for the life of his brother. She refused to do so, declaring that she would then be deprived of both her sons, and would be left without an heir. The king listened to her story, and granted her request. "Then the woman said, Let thy handmaid, I pray thee, speak one word unto my lord the king. And he said, Say on. And the woman said, Wherefore then hast thou devised such a thing against the people of God? for in speaking this word the king is as one that is guilty, in that the king doth not fetch home again his banished one. For we must needs die, and are as water spilt on the ground. which cannot be gathered up again; neither doth God take away life, but deviseth means, that he that is banished be not an outcast from him."

ARE YOU AN OUTCAST?

These are wonderful words and full of meaning which the woman of Tekoah used here: "God **deviseth means,** that he that is banished be not an outcast from him." This sentence reveals three things on the very surface: first ,there are people who are banished from God; secondly, He is devising means in their behalf; thirdly ,the purpose of the devising is that the banished should not be an outcast from God. The root of the whole matter lies far back in the garden of Eden. There it was that God had companionship and fellowship with His creatures whom He had made, until one day the creatures departed from the direct command of their Creator. Adam and Eve knew then that they were banished by their sin from the presence of God,, so they hid themselves before they were ever condemned by God for their sin. But God was not going to allow His banished to be an outcast from Him, so He devised means whereby the banished could be brought back. In that case God made them coats of skins and clothed them. But God knew that the posterity of Adam and Eve would have the same nature and desire to sin, so He devised means further, by a promise of a Redeemer of the seed of the woman, so that they might not be an outcast from him.

GOD WANTS YOU BACK

As time went on God added other promises and prophecies to the already sufficient means for the bringing back of those who were banished from Him. During all the history of our fathers in the wilderness and in the land of Palestine, God had devised means, namely, the system of sacrifices for sin, so that His banished - and banished they all were because of their repeated disobedience and sins - might not be outcasts from His presence. But one day there appeared on earth the full provision of God's means for a banished nation, and that was in the person of the Messiah Jesus, who came as a sacrifice for the sins of all Israel and the world, so that no one should ever in all the world need to be cast out from the presence of God because of sin which causes banishment.

Dear Jewish reader, let me ask you: Do you not realize in your own heart that you are banished from God as long as you are a sinner? God, as our Torah reveals Him, is above all else, the holy and pure God who cannot overlook sin. But God has done something about your sinful state; He has devised means that you, as a banished one, might not be an outcast from Him. He has given His Messiah for your sin that you might believe in Him and be reconciled to God. Why be an outcast when you can be in the family circle of God's house? Accept the Messiah, the hope of all Israel and the world, and you will never know the pain of being eternally an outcast from the blessed presence of a loving God, who has devised means whereby His banished might not be an outcast from Him.

AMERICAN BOARD OF MISSIONS TO THE JEWS, Inc.

HEADQUARTERS BETH SAR SHALOM
Throop Avenue and Walton St.
Brooklyn, N. Y.

Gospel meeting every **Sunday,** and **Friday Evening at 8** o' clock. Come and **bring your friends.** A warm welcome and a real **blessing** await you.

Copies of the Shepherd of Israel **may be obtained** at the following stations:

Brooklyn, N. Y.
27 Throop Avenue
Rev. LEOPOLD COHN

Chicago, Ill.
316 Stanley Pl.
Rev. SOLOMON BIRNBAUM

Pittsburgh, Pa.
1603 Center Avenue
Rev. JOHN SOLOMON, Missionary

Philadelphia, Pa.
535 Spruce Street
Mr. HARRY BURGEN, Missionary

Columbus, Ohio
1039 E. Broad Street
Rev. OSCAR WAGO

Los Angeles, Calif.
2005 Brooklyn Ave.
Rev. E. ZIMMERMAN

Sidney, Australia
145 Commonwealth Street
Rev. G. E. ARDILL

Warsaw, Poland
Targowa. 15. M. 4.
Rev. MOSES GITLIN, Missionary

Jerusalem, Palestine
Gospel Gate, Russian Compound
Rev. FRANK BOOTHBY, Missionary

Paris, France
123 Du Maine Ave.
Rev. HENRI VINCENT

מ'געפינט נאך איצט דארט שפורען פון די אמאליגע גרויסע שטעדט, און די נבואה וואס מיר האבען אויבען געלייענט אז גאט וועט צושטערען די פארשטענדיגונג פון די פארשטענדיגע און קלוגע מענשען איז פינקטליך ערפילט געווארען.

בעטראכטענדיג די אלע נבואות וואס זענען אזוי בוכשטעבליך ערפילט געווארען איז שווער צו פארשטעהן וויאזוי אידען קענען נאך אלץ שטעהן אין זעלבען מעמד פון גלייכגילטיגקייט און שנאה צו ישוע המשיח. אידען דארפען זיך עקזאמינירען און פרעגען, פארוואס זענען די אלע צרות און פרעניות געקומען אויף אונז, אין אלע צייטען און אין אלע לענדער, פארוואס? נור איין ענטפער וועלען מיר געפינען דערצו, ווייל מיר האבען נישט געאכטעט גאטס ווארט אין באצוג צו די נביאים וואס האבען געשריבען און געזאגט וועגען די גאולה שלמה אין ישוע המשיח.

גאט ב"ה באקלאגט זיך שטארק אין ירמיה ב, זאגענדיג: "לשוא הכיתי את בניכם מוסר לא לקחו". ד"ה, אומזיסט האב איך געשלאגען אייערע קינדער, אבער זיי האבען זיך דערפון קיין מוסר נישט ארויסגענומען.

אין דער סעפטעמבער אויסגאבע וועלען מיר פארטזעצען אונזער טעמא "די נביאים".

די צווייפאכע עבירה

„כי שתים רעות עשה עמי אתי עזבו מקור מים חיים לחצוב להם בארות בארות נשברים אשר לא יכלו המים." (ירמיה ב.)

אין דער סדרה שמיני ווערט אונז דערציילט פון נדב ואביהוא וועלכע האבען אנגעצינדען פרעמד פייער אויפ'ן מזבח און דערפאר זענען זיי געשטארבען.

אין דער הפטרה פון דערזעלבער סדרה לעזען מיר, אז ווען דוד המלך האט דעם ארון הקודיש געפיהרט קיין ירושלים האט עזה בן אבינדב אונטערגעהאלטען דעם ארון ווייל די אקסען האבען איהם שטארק געשאקעלט האט ער מורא געהאט אז דער ארון וועט פאלען און דערפאר איז עזה דארט באלד געשטארבען.

די דאזיגע צוויי פאקטען זענען די בעסטע אילוסטראציעס פון די צוויי עבירות אין דעם אויבען ציטירטען פסוק פון ירמיה הנביא. 1) דאס פארלאזען גאט וואס איז דער מקור פון אלע קרעפטען און 2) דאס פארטרויען אויף אייגענע קרעפטען.

אין משכן האט אויפ'ן מזבח געברענט אן "אש תמיד" וועלכעס איז פון גאט אליין אנגעצינדען געווארען (ויקרא ט, כ"ד) עס האט תמיד געברענט און פון דארט איז דאס פייער פאר אלע קרבנות גענומען געווארען. דאס איז א סימבאל פון אונזער אבהענגיגקייט פון גאט. עס צייגט, אז דער מענש קאן דיענען גאט נור מיט דעם וואס ער האט פון גאט זעלבסט באקומען.

אבער נדב ואביהוא האבען ביים מקריב זיין דאס קטורת ניט גענומען פייער פון "איש תמיד" וואס איז פון גאט אנגעצונדען געווארען זאנדערן זיי האבען געבראכט אן "אש זרה" וואס זיי האבען ערגעץ אליין אויסגעזוכט. דאס הייסט, זיי האבען דעם מקור,—גאט—פארלאזט און דערפאר זענען זיי באשטראפט געווארען.

די עבירה פון עזה בן אבינדב, איז געווען אין דעם, וואס ער האט אין יענעם מאמענט געצווייפעלט אין די קראפט פון גאט. ער האט געזעהן ווי די אקסען האבען זיך צו־יאזשעט האט ער מורא געהאט אז דער ארון וועט פאלען, האט עזה איהם אונטערגעהאלטען. עזה האט אפנים געמיינט אז גאט וועט זיין אייגענעם ארון נישט קאנען אבהיטען פון פאלען האט ער געוואלט אביסעל צוהעלפען. ער האט נישט געהאט קיין צוטרויען אין כח פון גאט האט ער געוואלט מיט זיין אייגענעם שוואכען כח עס טהון. דערפאר איז ער אזוי שווער געשטראפט געווארען. -

עס איז אייגענטליך שווער דיעזע צוויי עבירות צו צושיידען ווייל די ערשטע עבירה איז גורם די צווייטע און די צווייטע האט איהר שורש אין די ערשטע. ווען נדב ואביהוא האבען פארלאזט דעם "איש תמיד" וועלכען גאט אליין האט אנגעצינדען האבען זיי געמוזט זוכען אן אנדערע קוועלע פון פייער וואס זיי האבען ערשט געמוזט מאכען. און אז עזה האט אונטער געשטיצט דעם ארון מיט זיין אייגענער שוואכער קראפט האט ער דאס געטהון ווייל ער האט זיך נישט פארלאזט אויף די קראפט פון גאט.

די דאזיגע צווייפאכע גרויסע עבירה פון נדב ואביהוא און פון עזה איז לײדער אויך די גרויסע עבירה פון ישראל עד היום הזה. מ'האט זיך אבגעקעהרט פון לעבענדיגען גאט וועלכער האט צוגעגרייט די גאולה פאר אונזער פאלק הורך ישוע המשיח על פי תורת משה והנביאים און מען פראבירט די גאולה צו ברענגען דורך פארשידענע אופנים און אלערליי מיטלען וועלכע מ'האט אליין אויסגעקלעהרט. אונזערע מנהיגים טהוען פונקט אזוי ווי די צוויי כהנים נדב ואביהוא האבען געטהון. אונזערע פיהרער ווילען נישט די גאולה נעמען פון גאטס האנד אזוי ווי ער זאגט אין תהלים ב: "ואני נסכתי מלכי על ציון הר קדשי"... "בני אתה אני היום ילדתיך", נייערט מען זוכט אן אנדערען וועג פאר די גאולה פאר אונזער פאלק און אונזער פאלק נעמט אן פאלשע פארשלאגען.

גאט האט אונז געגעבען די תורה און די נביאים אבער אונזערע רבנים און סתם רעדעל פיהרער האבען מורא געהאט אז די תורה אליין וואס גאט האט אונז געגעבען איז ניט גענוג פאר אונזער אידישקייט, אז זי וועט זיך זעלבסט נישט קענען דערהאלטען האבען זיי געשריגען: "עשו סיג לתורה"! זיי האבען אזוי געטהון ווי עזה בן אבינדב, נעמליך, זיי האבען די תורה אונטערגעשטיצט מיט תרי"ג מצוות און מיט'ן תלמוד'ישען בבל־טהורם. דער סוף איז, אז אונזער פאלק איז ארונטער פון דרך הישר, זיי האבען נישט ישוע המשיח דעם דרך והאמת והחיים. זיי האבען נור "בארות בארות נשברים" אבער די קוואל פון „באר מים חיים" איז ביי זיי אויסגעטרוקענט און פארווארפען מיט שטיינער...

יא, דאס איז די שולד פון אונזערע רבנים און מנהיגים וואס אידען בכלל פערווארפען דעם קדוש ישראל, ישוע המשיח, אויף וועם גאט האט מכריז ומודיע געווען אז "אליו תשמעון" (דברים י"ח, 15) אלא נישט. זאגט גאט דארט אין פסוק 19, "אנכי אדרש מעמו", ד"ה, גאט וועט דאס פון זיי פאדערן. זאגען אבער די רבנים אז ניין, נישט ישוע המשיח, נישט דער "איש תמיד" וואס גאט האט אנגעצינדען! כאפען זיך אידען צו, צו "איש זרה" פון אונגלויבען און פון אבערגלויבען וואס איז גורם מיתה ר"ל. פון אזאלכע מנהיגים דארף מען זיך אבשאקלען און מיר דארפען זיך ווענדען צו דער הייליגער תורה והנביאים וואס איז אונז געגעבען געווארען על פי ד', וועלכע זאגען אונאונטערבראכען עדות אויף ישוע המשיח. לאמיר צוריק קעהרען צו גאט און צו זיין ווארט מיט דער תפלה אויף אונזערע ליפען: "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך", און דאן וועט יעדער איד האבען די גליקליכע ערפאהרונג פון יענעם גרויסען איד אין יוחנן ב, 45, זאגענדיג: "מצאנו אתו אשר כתב עליו משה בתורה והנביאים את ישוע. — י. פ. טאבאקסבלאט, ראטערדאם.

אונזערע מיסיאנען

און אנדערע סטיישאנס וואו איהר קאנט באקומען אונזער מאנאטס־בלאט "רעה ישראל" גראטיס: —

ברוקלין, נ. י.
רעוו. לעאפאלד סאהן
27 טרופ עוועניו

פילאדעלפיא, פא.
מר' האררי בוירגען
535 ספרוס סטריט

פיטסבורג, פא.
רעוו. דזשאן סאלאמאן
1603 סענטראל עוועניו

שיקאגא, אילינאי
רעוו. סאלאמאן בירנבאום
316 סטענלי פליים

קאלומבוס, אהייא
רעוו. אסקאר וואגא
1039 איסט בראד סטריט

לאס אנגעלעס. קאליפ.
רעוו. ע. צימערמאן
2005 ברוקלין עוועניו

סידני אסטראליען
רעוו. נ. ע. ארדיל
145 קאמאנוועלטה סטריט

ווארשא, פוילען
רעוו. משה גיטלין
טארגאווא 15, מ. 4.

ירושלים פאלעסטינא
נאספעל גייט, רוסישער קאמפאונד
רעוו. פרענס בוטהביי

פאריז, פראנקרייך
רעוו. הענרי ווינסענט
123 דא־מעין עוו.

THE SHEPHERD OF ISRAEL

PUBLISHED MONTHLY TO GIVE ISRAEL A KNOWLEDGE OF THE TRUE SHEPHERD, THE MESSIAH

רעה ישראל

א מאנאטליך בלאט צו ערקלעהרען צו ישראל דעם אמת'דינען משיח

VOL. XVIII No. 11-12 — Rev. LEOPOLD COHN, Editor — JULY - AUGUST, 1936

די נביאים

— אדום —

זיט ווי מיר האבען פארשפראכען אין פאריגער אויסגאבע "רעה ישראל", וועלען מיר איצט פארטזעצען די באשטעטיגונג פון דעם פאקט אז וואס די נביאים האבען פראפעצייעט מיט 3000 יאר צוריק און מעהר, איז אלעס אין ערפילונג געקומען. יעדער איד ווייסט עפּעס פון די ערפילונגען פון די נבואות אין אידיש־טעגליכען לעבען. כאטש אידען זענען זעהר ווענינ בעקאנט מיט זייער אייגענער היסטאריע, דאך אזויפיעל ווייסט יעדער איד אז דאס אידישע פאלק האט ליידער זעהר שטארק גע־ליטען זייט דעם חורבן בית המקדש, פונקט אזוי ווי יענע הייליגע נביאים, משה, ישעיה, ירמיה און יחזקאל האבען אין פאראויס נבואות געזאגט. עס איז, דערפאר א זעהר געפעהרליכע שטעלונג פון אידען, ווען זיי פערווארפען אזאלכע נביאים דורך וועלכע גאט אליין האט גערעדט. קיין מענש אין דער וועלט קאן אין פאראויס זאגען וואס עס וועט פאסירען א יאר שפּעטער, בפרט נאך אין 2, 3 אדער 4 טויזענד יאר שפּעטער. דאס באווייזט אז די נביאים האבען דאס נישט געזאגט פון זייער אייגענער וויסענשאפט און מיינונג זאנדערן גאט ב"ה האט דאס גערעדט דורך זיי.

עס איז אלזא זיכער און קלאר, אזוי ווי די זון וואס שיינט אין הימעל, אז ווען מיר אידען בלייבען אונגלויביג אין הייליגען משיח, פערווארפען מיר נישט נור אליין דעם משיח נייערט מיר פערווארפען אויך די הייליגע נביאים וועלכע האבען אויף איהם אזוי פיעל נבואות געזאגט; און ווען מיר פערווארפען די נביאים ווארפען מיר אויך אוועק כביכול, דעם אל אלהי ישראל וועלכער האט גערעדט דורך יענע הייליגע נביאים.

איצט וועלען מיר בעטראכטען די נבואה פון ישעיה הנביא און אנדערע נביאים וואס האבען נבואות געזאגט איבער אדום. אדום (עשו) האט זיך שטארק פערזינדיגט נעגען גאט אלס נאציאן מיט דעם וואס ער האט געהאלפען די "באבולאניענס" און די "כאלדעאינס" ווען זיי זענען געקומען און האבען בעלאגערט ירושלים. "האומרים ערו ערו עד היסוד בה". (תהלים קל"ז).

מיר לעזען אין די נבואה פון ישעיה הנביא קאפּ. ל"ד, 5-13 און 16 וועגען אדום ווי פאלגט:

"מיין שווערט—זאגט גאט—וועט זיך זעטיגען אין הימעל, וואס וועט אראפּ קומען איבער אדום וואס איז מיין חרם־פאלק, צו משפט. דאס שווערט פון גאט איז פול מיט בלוט... עס וועט זיין א שחיטה פון גאט אין בצרה און א גרויסע שחיטה אין לאנד פון אדום... זייער לאנד וועט זיך אנזעטיגען פון דעם בלוט און זייער שטויב וועט פעט ווערען פון דעם חלב. ווארין עס וועט זיין א טאג פון נקמה צו גאט און א יאר פון פארגעלטונג וועגען דעם קריג פון ציון. זייערע טייכען וועלען פארקעהרט ווערען צו פעך און זייער שטויב צו שוועבעל און זייער ערד וועט ברענען ווי פעך. עס וועט נישט פערלאשען ווערען ביי נאכט אדער ביי טאג, אויף אייביג וועט איהר רויך ארויפגיין, עס וועט חרוב זיין לדור דורות... דערנער וועלען אויפגיין אין זייערע פאלאסטען און דערנער אין זייערע פעסטונגען, עס וועט זיין א וואוינונג פון שלאנגען. פארשט נאך אין דעם ספר פון גאט און לייענט עס, נישט איינס פון זיי וועט פעהלען".

און אין ירמיה מ"ט, 7-11 לייענען מיר וועגען אדום —

"צו אדום, זאגט גאט צבאות, איז דען ניטא קיין חכמה אין תימן? איז דען פארלוירען געווארען ראטה פון די קינדער? איז דען זייער קלוגשאפט אויסגעוועפּט געווארען? אנטלויפט!... ווארין דאס אומגליק פון עשו האב איך אויף איהם גע־בראכט, עס איז די צייט איך זאל איהם באזוכען (מיט שטראף)... איך האב ענטפלעקט דעם עשו... ער קאן זיך נישט בעהאלטען, צושטערט זענען זיינע קינדער און זיינע ברידער און ער איז מעהר נישטא".

אין יחזקאל כ"ה, 13, לעזען מיר —

"אזוי זאגט גאט, איך וועל אויסשטרעקען מיין האנד איבער אדום איך וועל פון זיי פארטילינען מענשען און בהמות, איך וועל זיי חרוב מאכען און די מענשען פון דדן וועלען פאלען פון שווערט."

און אין עבדיה א, 1, 2, לייענען מיר —

"אזוי זאגט דער הארר גאט וועגען אדום, מיר האבען געהערט א שליחות פון גאט, א שליח איז ארויסגעשיקט געווארען צווישען די גוים, שטיימ־אויף און לאמיר גיין געגען איהר צו מלחמה, זעה איך וועל דיך קליין מאכען צווישען די גוים, דו וועסט זעהר פעראכטעט זיין."

און אין מלאכי א. 2-4. געפינען מיר—

איך האב אייך געליעבט—זאגט גאט—און איהר זאגט מיט וואס האסטו אונז געליעבט? איז דען נישט עשו געווען יעקב'ס ברודער, און דאך האב איך יעקב'ן געליעבט אבער עשו האב איך פיינט געהאט און איך האב זיינע בערג וויסט געמאכט און זיין נחלה האב איך געגעבען פאר די שלאנגען אין דער מדבר".

ווען מיר לייענען היסטאריע געפינען מיר אז די אלע זאכען וואס מיר האבען אין די אויבינע שטעלען געלעזען פראפעצייעט פון די נביאים, זענען פינקטליך באשטעטיגט פון היסטאריע אז אזוי איז עס געשעהן. עס זענען פאראן רייזענדע, געלערנטע מענער, וואס האבען דורכגערייזט דאס לאנד פון אדום און זיי בעשרייבען די איצטיגע לאגע פון אדום ווי זיי האבען זי איצט געפונען, אז אלע איהרע גרויסע שטעדט זענען חרוב ונחרב געווארען, ס'איז נישטא מעהר קיין קינדער פון עשו, נור א באנדע מיט אראבער האלטען זיך אויף, אויף די גרענעץ, און לאזען נישט דורכגעהן קיין מענשען לעבעדיגערהייט, זיי רויבען און הרג'ענען אהן שום רחמנות. אם אויך דארט זעהען מיר די וואונדערבארע ערפילונג פון גאטס ווארט וואס זאגט דורך דעם נביא: "זיי וועלען עס רופען די גרענעץ פון רשעות". (מלאכי א, 3).

ווען מיר גערענקען די בעשרייבונג איבער אדום אין במדבר כ, 20, איז עס נאך מעהר וואונדערבאר, דארט ווערט אונז געזאגט, אז אידען ווען זיי זענען ארויס פון מצרים האבען זיך געבעטען ביי אדום, זיי דורכצולאזען זייער גרענעץ אויף זייער וועג נאך כנען. דארט הייסט עס אז אדום האט זיי דאס נישט ערלויבט און איז ארויסגעגאנגען געגען ישראל מיט א גרויס פאלק און מיט א שטארקער האנד. דארט זעהען מיר ווי גרויס און שטארק עשו'ס קעניגרייך איז געווען צו דער צייט ווען ישראל איז געווען פערשקלאפט אין מצרים.

דער בארימטער ענגלישער שטערן־און־נאטור־פארשער "סער" אייזיק ניוטאן בעווייזט אז די חכמה פון אסטראנאמיע און ליטעראטור און רייזען איבער די ימים מיט שיפען האבען זייער אורשפרונג אין אדום.

נור, ווי שטארק אדום איז געווען און וויפיעל גרויסע שטעדט עס זענען דארט געווען און וואסארא מעכטיגע חילות עשו האט געהאט, דאך איז גאטס ווארט דורך די נביאים פאלקאמען ערפילט געווארען.

Published Monthly, except bi-monthly during July and August by the American Board of Mission to the Jews, 27 Throop Ave. Brooklyn, N. Y.
Entered as second class matter April 4, 1922, at the Post Office at Brooklyn, N. Y., Under the Act of March 1st.